

Ordfører i det andet Ting var med til at stille Forslag, som krævede store Beløb, der vilde have vanskeliggjort Balancen endnu mere. Det er rigtigt, at vor Kollega i det andet Ting stillede Forslag om et særligt Beløb til de tekniske Skoler, af hvilke mange befinder sig i ligefrem Nødstilstand og trænger til den Assistance, som han forlangte. Og han var ikke ene om at forlange det, andre Partier støttede ham, saaledes at Forslaget faldt med 47 Stemmer imod 47. Egentlig var det Indenrigsministeren, der gjorde Udslaget, idet han erklærede sig villig til at nedsætte en Kommission, der skulde tage hele dette Spørgsmaal under Overvejelse, og vi venter saa, at der i en nær Fremtid vil komme et Resultat, som kan hjælpe de tekniske Skoler ud af den Misère, de nu lider under.

Derefter gaar jeg over til det Punkt, om hvilket jeg gerne vilde rette en Henvendelse til den højtærede Forsvarsminister. Det drejer sig om Hærens Musikere. Ved det Forsvarsforlig, der blev sluttet, var den militære Musik, jeg vil ikke sige blevet glemt, men delvis afskaffet. Den højtærede Minister indsaa dog, at det kunde ikke gaa i Længden, og der kom i 1911 et Forslag frem, der skulde bøde paa den Mangel, at Hæren saa godt som ingen Musik havde. Dette Forslag var i og for sig meget billigt i Forhold til det Resultat, det skulde bringe, men den højtærede Minister var gaaet ud fra Forudsætninger, som viste sig ikke at slaa til. Musikkorpset blev ikke saa stort, som det skulde og burde være, idet man ikke, som Ministeren den Gang mente, kunde faa frivillige Reservemusikere til at indtræde i det faste Musikkorps. Ved § 19. I. B. er til Musikere af Linien anført 230,000 Kr. og ved u.: Lønninger, Honorarer m. v. ifølge Lov Nr. 69 af 1. April 1911 om Hærens Musikere, § 11, 25,000 Kr. Det var altsaa de 25,000 Kr., som skulde anvendes til Hjælp til Hærens faste Musikere. Ministerens Forslag gik ud paa, at der ved hvert Regiment skulde være et Musikkorps paa mindst 9 Mand, en Stabstrompeter eller Stabshornblæser, en Overhornblæser og 5 Hornblæsere, og saa skulde der være 2 Underhornblæsere eller Elever. Nu skulde man tænke sig, at Ministeren kunde faa Ret i, at en Mængde af de værnepligtige, der var musikuddannede, med Glæde vilde gribe Lejligheden til at træde ind i Hærens Musikkorps og aftjene deres Værnepligt paa den Maade, foruden at de derved fik mere Musikuddannelse. Men der

har Ministeren og vel alle, der støttede ham, gjort Regning uden „De danske Musikeres Landsforbund“. Hvor meget Hensyn Ministeren i sin Tid tog til dette Forbund ved Musikerskattens Fastsættelse, erindrer det høje Tings Medlemmer; men det viser sig, at de ikke har øvet Gengæld ved at stille sig velvilligt til den Plan, der var vedtaget, og hvorved Hærens Musikkorps skulde ordnes; thi Landsforbundet forbød ligefrem sine Medlemmer at tage Plads som Elever i Hærens Musikkorps. Enhver ny Spillemand, som efter en kortere Tid forfremmes til Underkorporal, bliver efter to Aars Forløb karakteriseret som Sergent; men Landsforbundet siger: Ja, naar der er Plads ledig som fast Musiker, maa han træde ind, men som Elev maa han det ikke. Det har ført til, at Hærens Musikkorps gennemgaaende ikke er fuldstændige; saa vidt mig bekendt, er der ikke et eneste, der er fuldstændigt. Det er en ligefrem Boycotting, der finder Sted af Hærens faste Musikkorps. Nu er jeg selv en Organisationens Mand og er med til, at baade Arbejdere og Arbejdsgivere organiserer sig for derved at skaffe sig bedre Livsvilkaar. Men naar en Statsinstitutions Medlemmer paa den Maade modarbejder denne Institutions egne Interesser, hvor de faar deres Gager, og hvorunder deres Virksomhed ligger, mener jeg, at vi er komne for langt ud; saa maa der gøres en Forandring deri. Thi det fører til, at hele vort Musikliv lider derunder. Hærens dygtige Musikere er bundne til ikke at maatte arbejde, spille sammen med civile Musikere, som staar udenfor Landsforbundet, og de maa ikke spille sammen med de Elever, som muligvis til Trods for Forbudet lader sig indmelde i Hærens faste Musikkorps. Altsaa al Tilgang er standset. Musikken lider derunder, og de militære Musikere lider selv derunder; thi de kan ikke faa deres Musikkorps suppleret, og de kan heller ikke i det private Liv, hvor de ellers væsentligt er henviste til at søge deres Indtægt, faa noget at bestille, fordi de ikke er saa dygtige til at levere Musik med saa mange Stemmer, som de vilde være under andre Forhold, naar de var paa den normerede Højde. Det er endogsaa saaledes, at civile Musikere, der ikke er Medlemmer af dette Landsforbund, heller ikke maa spille sammen med militære Musikere, og hvis de benytter Hærens Elever ude i den private Befolkning, straffes de med Eksklusion. Hvad det fører til, kan det høje Tings Medlemmer selv danne sig et Begreb om,